

կիրն Արարատու, և շինեաց իւր տուն և բնակութիւն անդ: Տեսեալ զայն՝ Ներբովթըն, կոչեաց զւայկ ՚ի Ռարիլոն, թէ՛ եկ ի ներքոյ իշխանութեան իմոյ կացի՛ր: Աւիրբե ոչ հնազանդեցաւ շայկն, Ներբովթն առեալ զզօրսն իւր՝ եկն ՚ի վերաց շայկայ սատերազմաւ՝ ՚ի սպանանել զնա: Աւ շայկն սակաւ զօրօքն ել ընդ դէմ Ներբովթին և եհար նետիւ՝ ՚ի կուրծսրն Ներբովթին, և սպան զնա, և դարձաւ ՚ի տուն իւր: Որոյ յանունն կոչեցաք մեք՝ շԱՅԻՔ, և երկիր մեր՝ շԱՅԱՍՏԵՆ:

Արմենակ՝ որդի շայկայ՝ բնակեցաւ ՚ի լեառնամէջ դաշտին, և կոչեաց զլեառն՝ Արագած: Սա կեցեալ ամս յորովս, ծնանի զԱրմայիս և զայլ բազումս՝ որ երկու եղբարք էին, Խոռ՝ յորմէ ազգն Խորխորունեան, և Մանաւազ՝ յորմէ ազգն Մանաւազեան: Աւ ել որդին Մանաւազայ՝ Բազ՝ ՚ի ծովն Աղի, և բնակութիւնս շե-